

[Socialministeren.]

tyde, at kontingentindtægterne for de 60—66-årige arbejdsløshedsforsikrede vil falde meget betydeligt og måske falde helt bort.

Med hensyn til forslaget indpasning i ATP-ordningen kan jeg nævne, at ATP-medlemmer, der af den ene eller den anden grund ophører som lønarbejdere i kortere eller længere tid før det 67. år, vil opnå en forholdsvis mindre ATP-pension.

Til forslaget om delvis arbejds løn og delvis efterløn kan jeg oplyse, at ældreudvalget vedrørende den private sektor drøfter spørgsmålet om en kombination af deltidsarbejde og delpension, løsrevet fra det nuværende pensionssystem. En sådan ordning forudsætter imidlertid, at arbejdsmarkedets parter skaber mulighed for at opnå deltidsansættelse. Om en sådan ordning vil få en beskæftigelsesmæssig effekt, er vanskeligt at bedømme, idet det må antages, at en del, som ellers ville have forladt arbejdsmarkedet, i givet fald vil forblive.

Til forslaget om efterløn til personer mellem 55 og 60 år kan anføres, at personer i erhverv, der nærmer sig 55 års alderen, vil blive tilskyndet til at blive i erhverv til det 55. år for at få efterløn fremfor en invalidepension.

I det hele taget rejser forslaget mange problemer ved at foreslå en ny form for social ydelse, der gives efter ganske anderledes retningslinjer end såvel pensioner som hjælp efter forsørgsloven — nu bistandsloven — og som derfor vil betyde meget forskellig stilling for folk, alt efter hvilken ydelsesform de bliver berettiget til.

Må jeg på trods af dette have lov at sige, at regeringen er positiv over for pensionsreformarbejdsgruppens forslag om en udvidet adgang til førtidig folkepension. Pensionsrapporten er for øjeblikket til udtalelse hos forskellige organisationer, og når materialet foreligger, vil regeringen komme med forslag til lempeligere regler for førtidspension.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at forslaget økonomiske konsekvenser vil blive meget begrænsede, såfremt det gennemføres nu, hvor der er stor arbejdsløshed, fordi udgifterne vil blive modsvaret af besparelser på andre områder. Denne vurdering anser regeringen for at være urealistisk. En efterlønsordning som den foreslåede vil

formentlig medføre en betydelig afgang fra arbejdsmarkedet, og i mange tilfælde, f. eks. for så vidt angår selvstændigt erhvervsdrivende og deltidsansatte, vil de afgående enten slet ikke eller kun delvis frigøre en arbejdsplads, men alligevel få fuld efterløn.

For så vidt angår personer, der allerede har forladt arbejdsmarkedet, herunder pensionister, vil der blive tale om nettoudgifter for alles vedkommende. Udgifterne til pension og offentlig hjælp til personer mellem 60 og 67 år kan anslås til ca. 3 mia kr. Udgiften til efterløn til de nævnte persongrupper vil beløbe sig til knap 8 mia kr. Netto-merudgiften vil således blive 5 mia kr. Her-til kommer så udgifter til efterløn til gruppen af personer mellem 60 og 67 år, som ikke er pensionister eller får offentlig hjælp. Skønnes det, at blot 10 pct. af denne gruppe vil benytte sig af forslaget, vil det medføre en udgift på yderligere 1 mia kr. Herfra skal dog trækkes udgifter til syge- og arbejdsløshedsdagpenge og offentlig hjælp til de 60—66-årige ikke-pensionister, der ikke er erhvervsaktive, og som overgår til efterløn. Denne reduktion af merudgifterne kan imidlertid ikke anslås.

Som man måske vil forstå, er der tale om udgifter af en størrelsesorden, som det ikke lige er tiden at komme med. Alt i alt indeholder efterlønstanken dog så positive sider, at en dybtgående undersøgelse af hele problematikken må forekomme ønskelig. Dette må dog ikke betyde en mindskelse af anstrengelserne for gennem indsats til forbedring af arbejdsmiljøet at forebygge nedslidningen.

Som man vil kunne forstå af det, jeg har sagt, kan regeringen ikke gå ind for det af SF fremsatte forslag.

Albertsen (S):

Det forslag, som SF her har fremsat, er for så vidt sympatisk ud fra mange aspekter, på baggrund af den store arbejdsløshed, vi har, på baggrund af, at vi har et stigende antal invalidepensionister, og på baggrund af, at ønsket om at smidiggøre hele arbejdsmarkedet og afgangens derfra er en tankegang, som er stærkt fremme hos mange befolkningskredse. Derfor synes jeg, det er udmærket, at vi får en drøftelse om disse ting her.

Vi er vidende om, at en række betænknin-